

Column - Fundament

Deze website heeft tot nu toe getracht zich te onthouden van commentaar op actuele kerkelijke ontwikkelingen. Kerkelijke bladen, websites en blogs publiceren immers reeds voldoende over 'vrouw in ambt', 'nieuwe hermeneutiek', 'kerkelijke eenheid'...

De laatste tijd bekruipt ons echter in toenemende mate een ongerust gevoel. Ontwikkelingen in de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt zijn bedroevend en verdienen aandacht. De nieuwe hermeneutiek is een oude dwaalleer. Kerkelijke eenheid is geen vrijblijvende zaak. Maar... hoe is het in De Gereformeerde Kerken? Zijn er verblijdende 'kerkelijke ontwikkelingen' te melden? Is er doorgaande reformatie?

Doorgaande reformatie

Doorgaande reformatie... hierbij is de *concrete* kerkelijke praktijk van belang! Richten we ons, als leden en kerken, werkelijk naar Schrift en belijdenis? Leren we van de kerkgeschiedenis? Dan lijkt het ons een goede zaak om stil te staan bij kerkelijke ontwikkelingen in De Gereformeerde Kerken. Om de *eigen* praktijk te toetsen aan Gods Woord, nog voordat naar andere kerken met meer of minder positieve blik wordt gekeken. Om niet alleen "zuil en fundament van de waarheid" (1 Tim. 3:15) te zijn, maar ook te *blijven*.

Fundament van de waarheid

Fundament van de waarheid - dát is de gemeente van de levende God. In de brieven van Paulus wordt het beeld van 'fundament' en 'gebouw' op verschillende manieren gehanteerd: in 1 Kor. 3:10 wordt Jezus Christus het fundament (*themelios*) genoemd, in Ef. 2:20 wordt dit woord gebruikt in verband met apostelen en profeten. In 1 Tim 3:15 wordt dus de gemeente *zelf* een fundament genoemd, waarbij een ander woord wordt gebruikt wat een 'voetstuk' aanduidt (men kan hierbij denken aan een erezuil in de Romeinse tijd). De ware kerk is dus

een draagster van de waarheid!

Kerkorde en fundament

Een kerkelijke ontwikkeling waarbij we in deze eerste column kort willen stilstaan, is iets wat naar voren komt uit de gesprekken tussen DGK en GKN. Ook door deputaten Binnenlandse Betrekkingen van 'onze' kerken blijkt namelijk nagedacht over het fundament van de kerk. Volgens een "gezamenlijk persverslag namens DGK en GKN afgevaardigden" (n.a.v. een bespreking op 17 februari 2017) heeft het gezamenlijk doorspreken "verhelderend gewerkt", waarbij duidelijk is geworden dat "het fundament van de kerk is Schrift en belijdenis". Hieraan wordt nog toegevoegd: "de kerkorde, kerkelijke rechtspraak en kerkgeschiedenis behoren niet tot het fundament zelf".[1]

De vraag naar de grondslag van de kerk kwam overigens ook naar voren bij een bespreking op de GS Groningen 2014-2015 inzake de Westminster Standards, toen een afgevaardigde predikant (nu ook deputaat Binnenlandse Betrekkingen) insisterde dat ook de belijdenis *niet* tot de grondslag van de kerken behoort: deze grondslag is immers de leer van apostelen en profeten!

Inzicht zonder uitzicht

De gezamenlijke 'verhelderende' conclusie van de wederzijdse deputaten GKN en DGK biedt echter weinig uitzicht voor werkelijke kerkelijke eenheid. De kerkorde behoort namelijk wel degelijk tot het *historische fundament* van de kerk: zij vormt een grondslag juist voor het samenleven binnen één kerkfederatie. Zij is daarmee de praktische uitwerking waartoe het éne Fundament (Jezus Christus) ons oproept in de concrete werkelijkheid. Nog afgezien van het gegeven dat de werkelijke geschilpunten inzake het functioneren van de kerkorde hiermee niet aan de orde zijn gekomen.

Wellicht wil men tijdens deze gesprekken eerst zoeken naar dat wat bindt, om

vervolgens een verdere 'aanvliegroute' naar kerkelijke eenheid te zoeken. Ook dan lijkt deze 'gezamenlijke conclusie' echter eerder als rookgordijn te kunnen fungeren. Als we ons niet vergissen zien we ook bij deputaten ACOBB enige rook optreden in hun brief van 22 maart 2016 aan de GKN: "We hebben toch dezelfde achtergrond en diepe drijfveer. We zullen moeten zoeken naar eenheid. ... Het kan toch niet waar zijn dat kerkverbanden die zo dicht bij elkaar staan niet willen samengaan". Het is echter moeilijk te begrijpen hoe de constatering 'dicht bij elkaar te staan' zich verhoudt tot mogelijk ernstige dwalingen in de GKN, zoals nota bene in de Acta van DGK zelf benoemd!

Geloofsgehoorzaamheid

Doorgaande reformatie is ook in onze kerken noodzakelijk, om "zuil en fundament van de waarheid" te zijn... Het is een weg van geloofsgehoorzaamheid, het smalle spoor achter Christus aan. In contact met de GKN, maar ook in onze verhouding tot presbyteriaanse kerken, in onze beoordeling van de Westminster Standards, in onze kerkregering en kerkelijke besluitvorming en in de plaatselijke kerken. We worden daartoe aangezet door de Here zelf, als levende stenen in Zijn bouwwerk (1 Petr. 2:5)!

M.R. Vermeer

[1]

Bron:
<https://gereformeerde-kerken-hersteld.nl/nieuws/gezamenlijk-persverslag-namens-dgk-en-gkn-afgevaardigden>.